

Šak sem já ti říkávala,
dy sem s tebou sedávala,
aj, abys ty k nám nechodil,
že já o tebe nestojím.

A tys na to nic nedbával,
předce jsi k nám chodíval
pod to naše okenečko:
Otevři mě, frajirečko.

Šak sem já ti říkávala,
dy sem s tebou sedávala

na tej zahrádce pod slivú:
Vem si mě pannu poctivú.

A včil dyž mě začepili,
líčka se mně proměnily,
včilé se ti zdám škaredá,
že nejsu panna poctivá.

A dyž nejsu, nechať nejsu,
dyž jenom věneček nesu;
ty nejsi poctivý mládenec,
vzal si mně z hlavěnky věnec.

Nevzal sem ho, není pravda,
hodilas ho do Dunaja;
aj, do Dunaja, do moře,
kdož ti, má milá, pomože?

Aj, pomože, jak kdo může,
aj, pomože, jak kdo může,
pomože mně ten šohajek,
až se rozzelená suchý hájek.

877.

Z Násilé

Po-ma-lu-ty, ně-klu-paj, o-stro-žka-mi ně-břinkaj, ně-da-le-ko u dve-ří pa-ni-ma-ma tu le-ži.

Pomalutky, něklupaj,
ostrožkami něbřinkaj,
nědaleko u dveří
panimama tu leži.

Ma mačičko, s peřinum,
ktera byla nade mnum;
malum sem se ušila,
malo sem se přikryla.

Chodi dzěvče po luce,
nosi dicje na ruce:
Hulaj, hulaj, můj synu,
maš tačička hrdinu.

Dcera rano stanula,
matka se ji pytala:
Dcero, dcero, dcero ma,
s kym si to tam buřila?

Su dzěvčatka poctive,
peřiny drelichove
s tureckyma nitama,
běhaju s galanama.

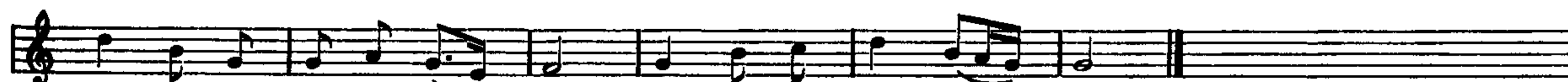
475. CESTA ZARŮSTLÁ

878.

Erb. II. 158. Zp. I. 167

Ša - ra - ti - ce na pě - kné ro - vin - ce, cho - dil jsem tam k je - dné švar -

né dí - vce, cho - dil jsem tam k je - dné švar - né dí - vce.

[: Šaraticce na pěkné rovince, :]
[: chodil jsem tam k jedné švarné dívce. :]

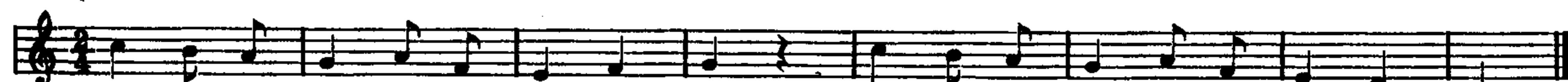
Chodil jsem tam, ale už nebudo,
zarůstla mně cesta vořešinó.

Vezmu paláš, vořeší vysekám,
a tebe tam, má milá, nenechám.

Vezmu kosu, vořeší vykosím,
a tebe si, má milá, vyprosím.

879. *Jiné čtení a pění*

Od Rožnova

Šel bych kvám, má mi - lá, dyž ne - smím, za - rost mi cho - dni - ček o - ře - ším.

Šel bych k vám, má milá, dyž nesmím,
zarost mi chodníček ořeším.

Ořeší a duby vysekám,
tebe tu, má milá, nenechám.